

[Henning Rasmussen]

er en milliard en milliard og har den samme virkning for erhvervslivet. De finurligheder, hr. Behnke var inde på, gælder vel i øvrigt i begge tilfælde.

Jes Lunde (SF):

Det mest bekymrende ved det forslag til finanslov, vi skal førstebehandle i dag, er, at det ikke løser nogen problemer. Man regner i finanslovtæksten med, at arbejdsløsheden vil blive 255.000 næste år. Men vi har allerede fået at vide fra Budgetdepartementet, at det tal ikke holder, nu er det 280.000 arbejdsløse, man regner med næste år.

Jeg tør såmænd godt spå allerede nu, at der bliver en rekord næste år. Den gamle rekord hedder 283.000 arbejdsløse. Jeg tror, den bliver brudt i 1991, hvis man vedtager denne finanslov, sådan at vi igen får en ny rekord i arbejdsløshed i Danmark. Det er tragisk.

Det er utroligt, at en regering, der har været ved magten så længe, som den her har været, med skiftende partier i den, men dog med den samme statsminister, efter 8 år ikke kan opvise nogen resultater på dette område. Jeg synes, de burde takke af og gå, dybt beskæmmede over, at det er gået på den måde.

Det er fantastisk, at vi for 8 år siden fik at vide, at nu var der en ny recept i dansk politik, nu skulle man bare gøre sådan og sådan, så skulle det hele nok løse sig. Man skulle give erhvervslivet nogle større fortjenester, man skulle skære ned på det offentlige, og så skulle arbejdsløsheden forsvinde som dug for solen.

Nu sidder vi så her 8 år senere og gør os klar til at se en ny rekord i arbejdsløsheden næste år. Det er simpelt hen helt uantageligt, og det er grunden til, at jeg selvfølgelig godt allerede nu kan varsle, at vi vil stemme imod denne finanslov. Vi synes, den er socialt helt uacceptabel, og vi synes, det er uacceptabelt, at vi i Danmark har en regering, der i den grad lader stå til over for det, der må være Danmarks største enkeltproblem overhovedet.

Det, at vi har de 280.000 arbejdsløse, har jo nogle skræmmende virkninger på de vilkår, der er for mennesker i vort samfund. Det har den virkning, at der er mange, der sættes ned i indkomst og skal leve af en lavere indkomst i et stykke tid. Det typiske er, at man mister en tredjedel af sin indkomst, når man bliver arbejdsløs. Jeg ved godt, at der trives mange fordomme

ude i befolkningen; mange tror, at det typiske er, at man får 90 pct. af sin hidtidige indkomst dækket. Sådan er det jo ikke. Der er et maksimum for dagpengene, som er blevet utrolig dårligt reguleret i de år, vi har haft borgerlig regering, og derfor er det sådan, at de fleste mister en tredjedel af indkomsten i forbindelse med arbejdsløshed.

Så er det, man må spørge sig selv: Hvor mange af os organiserer vores liv sådan, at vi kan tale, at en tredjedel af indkomsten falder væk fra den ene dag til den anden, uden at det giver nogle meget skræmmende virkninger for os selv? Svaret er tydeligt: Antallet af tvangsauktioner har været stort i den borgerlige regerings tid, og det vil vokse sig endnu større, når man fortsætter sådan en arbejdsløshedsskabende politik.

Det er så kun én af virkningerne. Den anden af virkningerne er den utryghed, der følger af, at 700.000-800.000 mennesker i løbet af et år er berørt af arbejdsløsheden i kortere eller længere tid. Så mange mennesker – og endnu flere, som er i deres familier – er berørt af arbejdsløsheden og får dermed den usikkerhedsvirkning, som det giver både økonomisk og socialt.

For arbejdsløsheden har også en meget vigtig social side. Efterhånden som arbejdsløsheden har været her i mange år, lander arbejdsløsheden mere og mere på nogle bestemte udsatte grupper: de dårligst uddannede, de dårligst rustede på arbejdsmarkedet får den langvarige arbejdsløshed og får meget svært ved at komme ind igen. De må opleve tabet af kollegaer, tabet af identitet. Når de har været vant til at basere deres liv på en bestemt slags arbejde, så bliver de skubbet ud og får ikke lov til at være med til at skabe samfundsresultatet. Det tror jeg er noget der er utroligt negativt for mennesker.

Jeg tror, det betyder meget for os alle sammen at være i gang, at være i virke, at føle, at vi også bidrager til at få samfundet til at fungere, at vi er med til at skabe en produktion. Hvad enten det er service eller det er med de barkedede næver, så tror jeg, det er vigtigt for os at føle, at vi udretter noget. Jeg tror, det er et helt essentielt menneskeligt behov, og det er det, man nægtes, når man bliver arbejdsløs.

Der er nogle enkelte, der klarer det. Der er nogle enkelte, der sørger for at få noget godt ud af en arbejdsløshedsperiode, men desværre er der mange, der ikke magter det.